YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
18 päivänä marraskuuta 1999 *

Asiassa C-249/99 P,

Pescados Congelados Jogamar SL, kotipaikka Las Palmas (Espanja), edustajanaan asianajaja M. de Cristóbal López, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Beaumanoir, 48 rue de Bragance,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-311/97 Pescados Congelados Jogamar vastaan komissio 30.4.1999 antaman määräyksen (Kok. 1999, s. II-1407) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

julkisasiamies: P. Léger,

kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Pescados Congelados Jogamar SL (jäljempänä Jogamar) on hakenut muutosta yhteisöjen tuomioistuimeen 2.7.1999 toimittamallaan valituksella EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-311/97 Pescados Congelados Jogamar vastaan komissio 30.4.1999 antamaan määräykseen (Kok. 1999, s. II-1407), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta Jogamarin kanteen, jossa se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että Marokon viran-

omaisten pysäytettyä Albor Uno -nimisen aluksen komissio on lainvastaisesti laiminlyönyt toimenpiteisiin ryhtymisen sen toimivallan perusteella, joka komissiolla on kalastuksen alalla sekä Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä yhteistyötä tällä alalla koskevan sopimuksen nojalla.

2 Tämä sopimus (jäljempänä sopimus) hyväksyttiin Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä yhteistyötä merikalastuksen alalla koskevan sopimuksen tekemisestä ja sen soveltamissäännöksistä 12 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 150/97 (EYVL 1997, L 30, s. 1).

3 Sopimuksella korvattiin sopimus, joka oli hyväksytty 19.12.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3954/92 Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan merikalastussuhteita koskevasta sopimuksesta ja sen soveltamissäännöksistä (EYVL L 407, s. 1).

4 Marokon viranomaiset pysäyttivät Jogamarin omistaman Albor Unon 16.7.1997 sillä perusteella, että se kalasti 12 meripeninkulman alueen sisäpuolella Marokon rannikosta.

5 Komission edustajat lähtivät Marokkoon aloittaakseen neuvottelut Marokon viranomaisten kanssa riidan ratkaisemiseksi sopimuksen 9—11 artiklan mukaisesti.

6 Näiden neuvottelujen kuluessa Jogamar lähetti 11.8.1997 komission Rabatissa sijaitsevaan edustustoon telekopion, jossa se pyysi komissiolta asiaa hoitavien virkamiesten ja järjestöjen nimiä ja puhelin- sekä telekopionumeroita sekä lisäksi

jäljennöstä asiantuntijan, jonka komissio oli asettanut tutkimaan tilannetta, laatimasta selvityksestä, ja sen virkamiehen yhteystietoja, jolla oli selvitys hallussaan, voidakseen ottaa yhteyttä näihin henkilöihin. Komissio lähetti muutama päivä myöhemmin tämän selvityksen Jogamarille.

7 Alus vapautettiin 1.9.1997 hallintomenettelyn perusteella.

8 Asiaan sovellettavat oikeussäännöt ja sen perustana olevat tosiseikat on esitetty laajemmin valituksen kohteena olevan määräyksen 1—18 kohdassa, johon tältä osin viitataan.

9 Jogamar katsoi, että komissio on syyllistynyt törkeään laiminlyöntiin neuvotteluissa Marokon viranomaisten kanssa, minkä vuoksi Jogamarin alus ja sen miehistö pysäytettiin laittomasti 45 päivän ajaksi, jolloin se oli Marokon sotilaallisen valvonnan alaisena. Jogamar nosti 10.12.1997 kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, jotta se toteaisi komission laiminlyönnin siltä osin kuin komissio ei EY:n perustamissopimuksen 38 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 32 artikla) ja sitä seuraavien artiklojen sekä asetuksen N:o 3954/92 mukaisesti ryhtynyt toimiin Albor Unon pysäyttämisen osalta ja jotta se toteaisi, että komission ei olisi pitänyt luovuttaa toimivaltaansa kalastuksen alalla kansallisille viranomaisille.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti, ettei suullista menettelyä ollut tarpeen aloittaa ja jätti kanteen tutkimatta. Se huomautti valituksen kohteena olevan määräyksen 34 kohdassa, että EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan (josta on tullut EY 232 artikla) mukainen laiminlyöntikanne otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos kantaja on asianmukaisesti noudattanut oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä ja täyttänyt olennaisen muotovaatimuksen kehottamalla

kyseisen artiklan toisen kohdan mukaisesti vastaajana olevaa toimielintä tekemään ratkaisun.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi kantajan väitteistä poiketen valituksen kohteena olevan määräyksen 37 kohdassa, että 11.8.1997 päivätyssä telekopiossa komissiota ei kehoteta tekemään ratkaisua, vaan siltä pyydetään siinä ainoastaan tietoja, joiden perusteella kantaja voi toimia itse. Lisäksi telekopiosta ei käy ilmi, että se on oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyvä alustava vaihe.

12 Käsiteltävänä olevassa valituksessa Jogamar vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksen kohteena olevan määräyksen, ottaa laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ja ratkaisee sen aineellisesti hyväksymällä sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset kokonaisuudessaan.

13 Komissio vaatii, että valitus hylätään selvästi perusteettomana.

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä, jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton.

15 Valituksensa tueksi Jogamar vetoaa yhteen valitusperusteeseen, joka koskee perustamissopimuksen 175 artiklan rikkomista siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut oikeutta tehokkaaseen oikeusturvaan ja

oikeusvarmuuden periaatetta, koska se on tulkinnut liian muodollisesti laiminlyöntikanteen nostamista edeltäviä hallinnollisia edellytyksiä.

16 Tässä valitusperusteessaan Jogamar katsoo pääasiallisesti, että koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti kanteen tutkimatta sen vuoksi, että kehotusta ratkaisun tekemiseen ei ollut esitetty, se on tulkinnut asiaa liian muodollisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut asian ottamatta huomioon yhteisön tämän hetkisiä yhteiskunnallisia realiteetteja. Jogamarin mukaan perustamissopimuksen 175 artiklan tavoitteena on taloudellisten ongelmien ratkaiseminen, joten vaatimus samanasteisesta muotomääräysten noudattamisesta tilanteessa, jossa kyse on kansainvälisestä julkisoikeudesta, olisi syrjintää.

17 Tältä osin riittää kun todetaan, että perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että laiminlyöntikanne "otetaan käsiteltäväksi vain, jos kyseistä toimielintä on ensin kehotettu tekemään ratkaisu".

18 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti korostanut valituksen kohteena olevan määräyksen 35 kohdassa, tällaisen kehotuksen on oltava riittävän nimenomainen ja täsmällinen, jotta komission on mahdollista tietää konkreettisesti sen päätöksen sisältö, jonka komission vaaditaan tekevän, ja kehotuksesta on myös ilmettävä, että sen tarkoituksena on velvoittaa komissio ottamaan kantaa asiaan.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että telekopion osalta, jonka Jogamarin edustaja osoitti 11.8.1997 komissiolle, näin ei ollut, sillä telekopiossa ei ollut mitään tähän viittaavaa mainintaa. Päinvastoin komissiolta pyydettiin siinä ainoastaan tiettyjä tietoja, kuten sellaisten asiaa hoitavien virkamiesten ja järjestöjen puhelin- ja telekopionumeroita, joihin Jogamar halusi kertomansa mukaan itse ottaa yhteyttä. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korostanut valituksen kohteena olevan määräyksen 37 kohdassa, kyseisestä

telekopiosta ei lainkaan käy ilmi, että se olisi pitänyt katsoa oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyväksi valmistelevaksi toimenpiteeksi.

20 Siten ei voida katsoa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut asiaa liian muodollisesti todetessaan valituksen kohteena olevan määräyksen 38 kohdassa, että kantaja ei ole noudattanut oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä kehottamalla komissiota tekemään ratkaisun perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten perustellusti katsonut, että Jogamarin nostama laiminlyöntikanne on jätettävä tutkimatta.

22 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei ole todettu rikkoneen oikeutta, valitus on hylättävä selvästi perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

23 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Jogamar on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, Jogamar velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Pescados Congelados Jogamar SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä marraskuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

L. Sevón

ensimmäisen jaoston puheenjohtaja